

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

16 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Anatolie Țurcan, Nadejda Toma, Elena Cobzac și Victor Boico,

judecând, fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către avocatul Vrabie Corneliu în numele inculpatei și de către inculpata Croitoru Tatiana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui

Croitoru Tatiana, născută la xxxxx, domiciliată în xxxxx, viza de reședință în xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.09.2017 - 23.04.2018;

Instanță de apel: 23.05.2018 - 31.10.2018;

Instanță de recurs: 06.02.2019 - 16.07.2019.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 23 aprilie 2018, *pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală*, Croitoru Tatiana a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza:

- art.177 alin.(2) lit. a) Cod penal, la amendă în mărime de 413 unități convenționale, echivalentul a 20 650 lei;

- art.208¹Cod penal, la 1 an închisoare;

- art.189 alin.(3) lit. e) Cod penal, la 4 ani 5 luni 10 zile închisoare, cu amendă în mărime de 1 175 unități convenționale, echivalentul a 58 750 lei.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1 200 unități convenționale, echivalentul a 60 000 lei, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar pentru femei de tip semiînchis.

În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei închisorii a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 4 ani.

2. Pentru a se pronunța, prima instanță a constatat în fapt că, Croitoru Tatiana, acționând cu intenție directă unică în scopul răspândirii cu bună-știință a informațiilor ocrotite de lege despre viața personală ce constituie secret personal al altei persoane, fără consimțământul ei, prin mass-media, în perioada lunilor mai-iunie 2017, ilegal a cules informația ce constituie secret personal a minorei xxxxx,

născută la xxxxx și cu bună-știință, fără consimțământul ultimei, deținând în formă electronică imagini sexuale reale și simulate cu reprezentarea organelor sexuale ale minorei date, reprezentată de maniera lascivă și obscenă, le-a răspândit în mass-media prin intermediul rețelei de socializare „ВКонтакте.com” grupa „ШкурыГородаБелыц”.

Tot ea, acționând cu intenție directă unică în scopul distribuirii de imagini sexuale reale și simulate cu reprezentarea organelor sexuale ale unui copil, reprezentată de maniera lascivă și obscenă, inclusiv în formă electronică, pe parcursul lunilor mai-iunie 2017, cu bună-știință fără consimțământul minorei xxxxx, născută la xxxxx, deținând în formă electronică imagini sexuale reale și simulate cu reprezentarea organelor sexuale ale victimei, le-a răspândit în mass-media prin intermediul rețelei de socializare „ВКонтакте.com” grupa „ШкурыГородаБелыц”.

Tot ea, acționând cu o intenție unică și urmărind scopul de profit, amenințând-o pe minora xxxxx, născută la xxxxx, cu răspândirea unor știri defăimătoare, prin intermediul sms-urilor de pe telefonul său mobil cu nr.069786925 și a unei pagini WEB de pe rețeaua de socializare „ВКонтакте.com” cu denumirea „АнастасияЛевченко”, pe rețeaua de socializare „ВКонтакте”, a cerut și primit de la xxxxx bani în sumă totală de 500 lei.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința solicitând casarea parțială a acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Croitoru Tatiana să fie condamnată în baza:

- art.189 alin.(1) lit. e) Cod penal, la 4 ani 6 luni închisoare, cu amendă în mărime de 1 388 unități convenționale;
- art.208¹ Cod penal, la 1 an închisoare;
- art.177 alin.(2) lit. a) Cod penal, la amendă în mărime de 550 unități convenționale.

Conform art.84 alin.(1) Cod penal, a-i stabili pedeapsa definitivă 5 ani 3 luni închisoare, cu amendă în mărime de 1 400 unități convenționale, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În motivarea apelului a invocat că, instanța incorect a aplicat prevederile art.70 alin.(3¹) Cod penal, or, pentru persoanele care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, limita maximă a închisorii (cele mai aspre pedepse prevăzute la articolul respectiv) se reduce cu o treime, însă această prevedere nu se referă și la celelalte pedepse prevăzute la articolul respectiv.

La aplicarea pedepsei inculpatei, în privința căreia a fost admisă procedura simplificată de judecare pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.189 alin.(3) lit. e) Cod penal, instanța urma să se conducă de prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și să reducă pedeapsa stabilită cu amendă cu o pătrime din limitele 1 850 - 2 350 unități convenționale, iar pedeapsa cu amendă stabilită inculpatei Croitoru Tatiana, nu putea fi mai mică de 1 388 unități convenționale.

Totodată, la stabilirea pedepsei cu amendă în mărime de 413 unități convenționale pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.177 alin.(2) lit. a) Cod penal, au fost ignorate de către instanță și prevederile art.64 alin.(3) Cod penal.

Deci, instanța ilegal a stabilit o pedeapsă sub formă de amendă sub limita minimă prevăzută de legea penală.

În opinia apelantului, pedeapsa aplicată lui Croitoru Tatiana nu a fost corect individualizată. La stabilirea pedepsei prima instanță nu a ținut cont de principiul individualizării pedepsei, în coroborare cu criteriile generale de individualizare a pedepsei inserate la art.75 alin.(1) Cod penal.

Mai mult, pedeapsa aplicată prin sentință este prea blândă și din motivul aplicării față de inculpată a prevederilor art.90 Cod penal, reieșind din personalitatea inculpatei, faptele penale incriminate, rezonanța crimelor comise, faptul că aceasta a comis o infracțiune gravă, fapt care face a aprecia imposibilitatea corijării acesteia pe o altă cale decât fiindu-i aplicată pedeapsa privativă de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 octombrie 2018, a fost admis apelul, casată parțial sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Croitoru Tatiana i-a fost stabilită pedeapsa:

- în baza art.189 alin.(3) lit. e) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.70 alin.(3¹) Cod penal, art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, 4 ani 5 luni 10 zile închisoare, cu amendă în mărime de 1 388 unități convenționale;

- în baza art.208¹ Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.70 alin.(3¹) Cod penal, art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, 1 an închisoare;

- în baza art.177 alin.(2) lit. a) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art.70 alin.(3¹) Cod penal, art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Potrivit art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă 5 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1 400 unități convenționale, echivalentul a 70 000 lei, cu executarea pedepsei închisorii în penitenciar pentru femei de tip semiînchis.

În rest sentința a fost menținută.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat că, aplicând pedeapsa lui Croitoru Tatiana pentru infracțiunile comise, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.90 Cod penal și neîntemeiat a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii.

Condamnarea cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, după cum prevede art.90 Cod penal, poate fi aplicată în cazul în care nu este rațional ca persoana să execute pedeapsa cu închisoarea, însă instanța de judecată urmează să-și argumenteze soluția, bazându-se pe materialele cauzei și pe datele despre persoana vinovatului, indicând în mod obligatoriu motivele condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei, cerințe ce nu au fost respectate de prima instanță.

Astfel, prima instanță la stabilirea pedepsei nu a luat în considerație gravitatea și urmările prejudiciabile ale infracțiunilor comise de Croitoru Tatiana, nu a ținut cont de faptul că inculpata a comis 3 infracțiuni în privința părții vătămate minore, dintre care una face parte din categoria infracțiunilor grave, iar celelalte două încalcă inviolabilitatea vieții personale, intime și sexuale a părții

vătămate. Urmează a fi luat în considerație și personalitatea inculpatei Croitoru Tatiana, care până la moment nu și-a cerut scuze de la partea vătămată, precum și faptul că nu a restituit părții vătămate prejudiciul material cauzat acesteia, fapte confirmate de inculpată în ședința instanței de apel, nu a luat în considerație faptul, că căința inculpatei de săvârșirea infracțiunilor incriminate a fost una formală, exprimată exclusiv în scopul atenuării pedepsei ce urma a-i fi stabilită.

În acest context, instanța de apel a considerat că, inculpata nu a conștientizat pericolul acțiunilor sale infracționale, iar corijarea acesteia este posibilă doar prin izolarea de societate, stabilindu-i pedeapsa închisorii, care va corecta vinovatul și va asigura realizarea scopurilor pedepsei penale.

Astfel, ținând cont de circumstanțele expuse, instanța de apel a ajuns la concluzia că, la aplicarea pedepsei în privința lui Croitoru Tatiana pentru infracțiunile comise, prima instanță nu a acordat deplină eficiență prevederilor art.art.61, 75 Cod penal și pripit a ajuns la concluzia aplicării prevederilor art.90 Cod penal. În opinia instanței de apel, inculpata Croitoru Tatiana urmează să execute real pedeapsa închisorii, pentru a asigura corectarea și reeducarea inculpatei și pentru a preveni săvârșirea de noi infracțiuni atât din partea inculpatei, cât și a altor persoane.

Aplicând pedeapsa, instanța de apel, cu trimitere la prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și art.70 alin.(3¹) Cod penal, a redus limitele pedepsei cu închisoarea prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal.

Totodată, instanța de apel a reținut că, procurorul corect a indicat în apelul declarat, precum că art.70 alin.(3¹) Cod penal se aplică numai în privința pedepsei închisorii prevăzute la art.189 alin.(3) Cod penal și nu se referă la celelalte tipuri de pedeapsă a acestui articol. Astfel, în opinia instanței de apel prima instanță neîntemeiat a aplicat prevederile art.70 alin.(3¹) Cod penal în privința pedepsei amenzii, din care motiv incorect a aplicat pedeapsa amenzii în mărime de 1 175 unități convenționale.

Deci, la stabilirea pedepsei amenzii pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.189 alin.(3) Cod penal, instanța de apel a aplicat doar prevederile art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală și a stabilit pedeapsa amenzii la limita minimă, în mărime de 1 388 unități convenționale, care este echitabilă în raport cu fapta săvârșită.

Totodată, în opinia instanței de apel este greșită și aplicarea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 413 unități convenționale pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.177 alin.(2) lit. a) Cod penal, deoarece prima instanță nu a ținut cont în deplină măsură de prevederile art.61 Cod penal și i-a aplicat inculpatei pedeapsa în alte limite decât cele ce urmau a fi aplicate prin prisma prevederilor normei menționate.

Sancțiunea art.177 alin.(2) lit. a) Cod penal, prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de 1 an, sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, cu amendă, aplicată persoanei juridice, în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale, deci pedeapsa sub formă de amendă în cazul din speță nu poate fi

mai mică decât 500 unități convenționale.

În contextul celor expuse, instanța de apel a ajuns la concluzia, că prima instanță eronat a aplicat față de inculpata Croitoru Tatiana pedeapsa amenzii pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.177 alin.(2) lit. a) Cod penal în mărime de 413 unități convenționale, care depășește limita minimă a pedepsei prevăzută de art.art.75, 64 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a conchis că, pedeapsa închisorii stabilită de către prima instanță este una echitabilă faptei comise și consecințelor survenite, care își va atinge scopul și va duce la restabilirea echității sociale, corectarea inculpatei, prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către inculpată cât și de către alte persoane, iar suspendarea executării acestei pedepse nu este rațională.

5. Avocatul Vrabie Corneliu în numele inculpatei, în temeiul pct.6), 10), 12) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, instanța de apel a ajuns la o concluzie incorectă că corijarea inculpatei Croitoru Tatiana este posibilă doar fiind izolată de societate și că doar executarea pedepsei închisorii va corecta vinovatul și va asigura realizarea scopurilor pedepsei, aceste aprecieri fiind subiective, injuste, inechitabile și conduc la o aplicare disproporționată a pedepsei.

Toate argumentele invocate de către instanța de apel în intenția de a motiva excluderea prevederilor art.90 Cod penal nu corespund realității și sunt consecința unor interpretări eronate ale cauzei.

Or, conform materialelor dosarului, inculpata și partea vătămată nu s-au văzut nici o dată, atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul judecării cauzei, în cadrul urmăririi penale, nu a avut loc nici o confruntare sau o altă acțiune procesuală în care partea vătămată și Croitoru Tatiana să se vadă, iar la materialele dosarului este anexată cererea părții vătămate de a examina cauza penală în lipsa sa, deci, concluzia instanței de apel că inculpata nu regretă faptele comise deoarece nu și-a cerut scuze de la partea vătămată este dictată de o abordare eronată și total simplistă, în coroborare cu circumstanțele cauzei.

La fel, este nejustificată propunerea instanței de apel față de inculpată, prin care aceasta urma să publice pe același site scuzele publice față de partea vătămată, deoarece acest fapt este imposibil din cauza că site-ul a fost închis de către administrator și că, astfel partea vătămată va fi supusă unei „publicități repetate”.

În ceea ce privește recuperarea prejudiciului material, aceasta nu a avut loc din cauza circumstanțelor indicate mai sus. La moment, inculpata a decis să trimită suma respectivă prin poștă (act anexat la recurs), deoarece reprezentanta părții vătămate refuză orice comunicare. Prin urmare, cele invocate de către instanța de apel, nu derivă din relele intenții ale inculpatei, ci din situația obiectivă creată care a pus impedimente obiective pentru Croitoru Tatiana de a avea posibilitatea de a-și cere scuze și de a recupera prejudiciul.

Consideră că, prima instanță a avut suficiente argumente de a aplica art.90 Cod penal și ținând cont de persoana celui vinovat, care este la prima abatere, și-a recunoscut vinovăția, a recunoscut toate probele din cadrul urmăririi penale, iar în cadrul urmăririi penale a colaborat cu organul de urmărire penală, se căiește de

cele comise și recunoaște că a greșit, a tras concluziile de rigoare și are un comportament corect în societate.

La fel, prima instanță a luat în calcul că inculpata are un copil de 1 an 6 luni la întreținere care este alăptat de către inculpată.

Astfel, aplicarea pedepsei închisorii cu executare ar duce la consecințe sociale cu mult mai grave, decât invers.

Subsidiar avocatul a invocat că, instanța de apel chiar dacă a decis să excludă art.90 Cod penal, a avut temeiul legal de a aplica art.96 Cod penal și să dispună amânarea executării pedepsei până la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani. Un asemenea demers a fost înaintat și în cadrul primei instanțe, ca o alternativă a art.90 Cod penal.

5.1. Inculpata Croitoru Tatiana, în temeiul pct.10) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, a contestat cu recurs ordinar decizia, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței.

În motivarea cerințelor sale a invocat că, la stabilirea pedepsei instanța de apel nu a luat în considerație că inculpata nu prezintă pericol social sporit; la locul de trai se caracterizează pozitiv; nu este o persoană conflictuală; duce un mod de viață sănătos; precedente penale și încălcări a ordinii publice nu are; are la întreținere un copil minor; a recunoscut vina cu profundă căință.

Practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră nu este eficientă nici pentru corectarea învinutului, nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Susține inculpata că, în cadrul ședinței de judecată s-a căit de cele comise și a recunoscut integral vinovăția, deci rezultă că a conștientizat cele comise, astfel pentru reeducarea și corectarea sa nu este necesară aplicarea pedepsei stabilite de instanța de apel, fiindcă aplicarea unei pedepse mai aspre nu va atinge scopul pedepsei penale.

Consideră că, prin sentința primei instanțe i-a fost aplicată o pedeapsă echitabilă, fiind luate în considerație recunoașterea vinei, căința sinceră, anterior nu a fost judecată, are la întreținere un copil minor, la locul de trai se caracterizează pozitiv.

6. Asupra recursului declarat de inculpata Croitoru Tatiana a prezentat referință procurorul, care s-a pronunțat pentru inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

7. Judecând recursurile declarate în baza materialelor dosarului și în raport cu motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Conform art.435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu prevederile art.art.414-417 Cod de procedură penală, instanța de apel, urma să soluționeze paralel cu starea de fapt și chestiunile de drept, inclusiv: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, au fost corect aplicate.

În corespundere cu art.384 alin.(3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Potrivit art.417 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În primul rând, Colegiul penal lărgit reține că avocatul invocă ca temei pentru recurs prevederile art.427 alin.(1) pct.12) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârea a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, însă se reține că cauza a fost examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, potrivit art.364¹ Cod de procedură penală, inculpată recunoscând faptele incriminate prin rechizitoriu, or, după pronunțarea încheierii de admitere a cererii inculpatei și dispunerea examinării cauzei în procedura simplificată, inculpatul și apărătorul lui nu mai pot renunța pe parcursul procesului penal asupra opțiunii sale de a fi judecată cauza potrivit procedurii simplificate.

La fel, se reține și faptul că, recursul sub acest aspect este nemotivat.

În al doilea rând, Colegiul reține că recurenții invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel pct.6), 10) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală, potrivit cărora o hotărârea a instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept în cazul când hotărârea atacată nu cu prinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Cu referire la cele ce preced, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel, la stabilirea pedepselor inculpatei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art.art.64, 75, 84 Cod penal, însă nu și-a motivat soluția privind individualizarea executării pedepsei în privința inculpatei și nu au pătruns în esența problemei de fapt și de drept.

Discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al circumstanțelor cauzei, precum și ignorarea unor aspecte evidente, au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii premature.

În acest context, instanța de recurs amintește că, potrivit prevederilor art.75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte.

Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Luând ca bază aceste prevederi ale legii penale și soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, de jure și de facto, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a-l supune pe inculpat răspunderii penale și decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili acestuia.

Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art.61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială.

Aplicarea unei pedepse inechitabile poate avea drept consecință violarea drepturilor omului protejate de Convenția Europeană.

Colegiul penal remarcă aici că, principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată), trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art.art.62-71 Cod penal, sunt termenul și mărimea acestuia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Limitele pedepsei, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit de împrejurările în care fapta a fost săvârșită, de urmările produse sau care urmau a se produce.

Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii.

Aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei sau valorificat anume în această ordine, fiind stabilit inculpatei pedepsele prevăzute de art.art.189 alin.(3) lit. e), 208¹, 177 alin.(2) lit. a) Cod penal

Ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii pedepsei închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin numirea tipului de penitenciar și soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe o perioadă de probațiune stabilit de instanța de judecată.

Pe cale de consecință, raportat la considerentele expuse supra, Colegiul penal lărgit remarcă că, instanța de apel a ajuns la concluzia că, prima instanță greșit a dispus aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, suspendând condiționat executarea pedepsei închisorii aplicate lui Croitoru Tatiana pentru o perioadă de probațiune, dispunând executarea reală a pedepsei închisorii, însă instanța de apel în nici un fel nu s-a expus asupra posibilității aplicării sau neaplicării prevederilor art.96 Cod penal.

Or, de către apărare, atât în prima instanță, cât și în instanța de apel a fost indicat faptul că, inculpata are la întreținere un copil cu vârsta de până la 2 ani, fapt confirmat și prin copia certificatului de naștere anexată la materialele dosarului (f.d.103 vol. I).

Potrivit art.96 Cod penal (1) Femeilor condamnate gravide și persoanelor care au copii în vârstă de până la 8 ani, cu excepția celor condamnate la închisoare pe un termen mai mare de 5 ani pentru infracțiuni grave, deosebit de grave și excepțional de grave, infracțiuni prevăzute la cap. I, II, III, VII, VIII, XIII și XVI, instanța de judecată le poate amâna executarea pedepsei până la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani.

(1¹) La amânarea executării pedepsei în condițiile alin.(1) din prezentul articol, instanța de judecată poate obliga persoana condamnată să îndeplinească obligațiile prevăzute la art.90 alin.(6).

(2) În cazul în care vreuna din persoanele condamnate, menționate la alin.(1), refuză să-și exercite drepturile și obligațiile părintești sau încalcă condițiile probațiunii după avertismentul făcut de organul care exercită controlul asupra comportamentului persoanei condamnate față de care executarea pedepsei a fost amânată, instanța de judecată, la propunerea organului nominalizat, poate să anuleze amânarea executării pedepsei și să trimită persoana condamnată pentru executarea pedepsei la locul stabilit în hotărârea judecătorească.

(3) La atingerea de către copil a vârstei de 8 ani, instanța de judecată, la demersul organului de probațiune:

- a) liberează persoana condamnată de executarea părții neexecutate a pedepsei;
- b) înlocuiește partea neexecutată a pedepsei cu o pedeapsă mai blândă;
- c) trimite persoana condamnată în instituția corespunzătoare pentru executarea părții neexecutate a pedepsei.

(4) Dacă în perioada amânării executării pedepsei persoana condamnată săvârșește o nouă infracțiune, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art.85.

Instanța de judecată, la adoptarea sentinței de condamnare, în baza principiilor generale ale individualizării pedepsei penale, în cazul constatării condițiilor speciale prevăzute la alin.(1) art. 96 Cod penal, în partea descriptivă a sentinței este obligată, de asemenea, să motiveze rezolvarea chestiunilor legate de amânarea executării pedepsei stabilite prin sentință (pct.4) alin.(1) art. 394 Cod de procedură penală). La soluționarea acestor chestiuni, instanța va ține cont de pericolul social al infracțiunii și al pericolozității personalității vinovatei, comportamentul după săvârșirea infracțiunii, după caz, atitudinea ei față de educația copilului (copiilor) și întreținerea lui(lor). Drept urmare, în lipsa restricțiilor cu referire la mărimea pedepsei și categoria infracțiunii, instanța de judecată poate amâna executarea pedepsei până la atingerea de către copil a vârstei de 8 ani.

Aplicarea amânării executării pedepsei în condițiile art.96 Cod penal este facultativă, fiind o apreciere proprie a instanței de judecată, în baza materialelor și probelor aduse, în acest sens.

Astfel, Colegiul penal lărgit reține că, instanța de apel la capitolul individualizării pedepsei inculpatei Croitoru Tatiana a omis a se expune asupra posibilității aplicării sau neaplicării prevederilor art.96 Cod penal.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul constată că în speța discutată și-a găsit confirmare temeiurile prevăzute în art.427 alin.(1) pct.6), 10) Cod de procedură penală, „hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și s-au aplicate pedepse individualizate contrar prevederilor legale”, ceea ce duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

8. În conformitate cu art.art.434, 435 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admit recursurile ordinare declarate de către avocatul Vrabie Corneliu în numele inculpatei și de către inculpata Croitoru Tatiana, se casează parțial decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 31 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui *Croitoru Tatiana*, în partea stabilirii pedepsei și se dispune rejudecarea cauzei, în această parte, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Celelalte dispoziții ale deciziei contestate se mențin.

Croitoru Tatiana urmează a fi eliberată din penitenciar, dacă în privința acesteia nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau nu execută pedeapsa penală în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu se supune căilor de atac în partea dispusă rejudecării, în rest este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 15 august 2019.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Nadejda Toma

Elena Cobzac

Victor Boico

Președinte

/semnătura/

Vladimir Timofti

Judecători

/semnătura/

Anatolie Țurcan

/semnătura/

Nadejda Toma

/semnătura/

Elena Cobzac

/semnătura/

Victor Boico

**Copia corespunde originalului,
Judecător**

Anatolie Țurcan